

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 274.

Tredie Session.

81de Møde.

Onsdagen den 18de Februar.

(Fortf.)

Lunde: Jeg begjærede ikke Ordet tidligere, fordi jeg havde ventet, at den Rigsdagsmand, som oprindelig har skillet Forslaget, vilde komme tilstede, men da han er forhindret derfra, skal jeg dog tillade mig et Par Bemærkninger. Hvad det første Forslag angaaer, om Frictions-svovlsulfidfabrikationen, da er det vistnok bekendt, at det er en af de for Sundheden skadeligste Fabrikationer, naar der ikke sørges for, at den finder Sted under saadanne Omstændigheder, at det Dnde, den medfører, kan forebygges, og det synes derfor ganske naturligt, at denne Fabrikation optages mellem dem i § 5 nævnte. Dersom det andet Forslag tages til følge, og der da ved denne Fabrikation kan træffes Foranstaltninger, hvorved den ikke vedbliver at være af en saa skadelig Beskaffenhed, saa vil Forbudet jo ikke skade den. Med Hensyn til det andet Forslag skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at der ikke er saa, men vistnok forholdsvis mange Næringsveie, som nu efter Loven er beskaffet, ville blive nødte til at forlægges udenfor Byen, og som derimod ville blive fritagne herfor, naar Kjøbenhavn bliver forsynet med Kloaker, og een af de vigtigste af disse Næringsveie, som dette gjælder for, er vistnok Garverierne og andre Skindtilberedninger; thi som bekendt ere disse især hindrende for Sundheden ved de Bædsker, som løbe bort fra dem. Kunne de strax lade de ildelugtende Bædsker løbe ned i lukkede Canaler, saaledes, at de ikke uleiligt ved Lugten, saa er ogsaa det største Dnde, der er forbundet med disse Industrier, hævet, og da der er et ikke ringe Haab om, at Kjøbenhavn snart vil faa Kloaker, saa forekommer det mig ikke

ganske rigtigt at komme med Lov, der paa- byde, at saadanne Næringsveie, der efter al Sandsynlighed meget godt vilde kunne drives heri Byen, skulle flyttes udenfor den. Da den ærede Justitsminister ikke videre har erklæret sig imod Forslaget, saa forekommer det mig, at Forsamlingen bør tage sig af det, da man vistnok altid skal betænke sig to Gange, før man gaaer ind paa Lov, som kunne være skadelige, uden at de medføre nogen væsentlig Gavn, og skadelige maa jeg ansee Lov for at være, der paalægge en Tvang, som ikke er absolut fornøden. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, da jeg ikke antager, at Sagen vil møde stor Modstand.

David: Jeg skal med nogle faa Ord angive Grunden, hvorfor jeg stemmer imod det sidste af disse Endringsforslag. Der er to Slags Forslag, som jeg overhovedet meget nødig gaaer ind paa; det ene er, naar man i Thinget foreslaaer at bevillige større Pengesummer, end der begjert, og det andet er, naar man foreslaaer at give Ministerierne større Myndighed, end de have forlangt; thi jeg tror altid, at der til Grund for sliche Forslag ligger en eensidig Opfattelse af det foreliggende Spørgsmaal. Det, som det sidste Endringsforslag gaaer ud paa, har Justitsministeren selv betegnet som en Udvidelse af den Myndighed, der er forlangt af ham, idet han, naar dette Endringsforslag optages, kommer til at savne de bestemte Regler, som han anseer for at være nødvendige, naar al Bilkaarlighed skal holdes ude. Man har sagt, at der pludselig kan ske saadanne Forandringer i de paa- gjældende Næringsveie, at hvad der idag fremstiller sig som meget usundt, imorgen kan blive aldeles uskadeligt for Helbredet. Det tror jeg virkelig vilde høre til de største Sjeldenheder, og jeg føler mig overbevist om,